I CAMPIONATUL EUROPEI

FOTBAL

ov, în mijlocul fotbaliştilor noştri

citeva zile
entativ sînt
ex sportiv,
la 40 de
rte pădure,
niliar cano-
entru selec-
ereze fizic,
atului abia
dușul rece
e fotbaliștii

tricolorilor
strategia si
u „squadra
ilă pe care
cronicaru-
exterioare-
ție arhitec-
ton cu pei-
trundem în
și bine ae-

? Îi caut
, fotorepor-
și, după o
Pe o parte
altă. la ca
răviseră an-
desfășurat
aflăm de la
escu — pe

despărțiți...

dintre ele o
aseră cu o
t" și care
efort scă-
din rezerve.
oate ziarele
trec... în

posesia lor. Urmează un scurt program de lectură, pe băncile din apropiere, pe sub bolți de trandafiri, fapt de care profită fotoreporterul. Și imaginile... curg pe o „coloană", pe două, pe „înalt" sau pe „lat", ca să aibă de unde alege cusurgiii de la secretariatul de redacție.

★

La lot, rapidiștii sînt în majoritate: o jumătate de echipă. Cu toate acestea — pentru omogenizare la toate capitolele — nu fac opinie separată. Emil Dumitriu joacă un ping-pong cu Năftănăilă, Puiu Ionescu se destinde, într-un antrenant joc de societate, împreună cu

ÎN GRUPA A VI-A

România — Elveția 4—2 (3-0), Italia — România 3—1 (2-1), Cipru — România 1—5 (1-0), Cipru — Italia 0—2 (0-0), România — Cipru 7—0 (3-0), Elveția — România 7—1 (3-0).

1. România	5	3	0	2	18—13	6
2. Italia	2	2	0	0	5— 1	4
3. Elveția	2	1	0	1	9— 5	2
4. Cipru	3	0	0	3	1—14	0

Meciurile viitoare: Italia — Cipru la 1 XI 1967, Elveția — Cipru la 8 XI 1967, Elveția — Italia la 16 XI 1967, Italia — Elveția la 23 XII 1967 și Cipru — Elveția la 17 II 1968.

Suciu și Mocanu. Îl căutăm pe Lupescu, debutant în echipa națională. Îl găsim la ponton, privind bărcile, lacul...

— Privesc la antrenamentul canotorilor, dar gîndurile îmi lunecă tot la meciul de duminică. Mă preocupă o mulțime de probleme. Le întorc, le sucesc pe toate fețele, le împărtășesc apoi antrenorilor. De pildă, în legătură cu jocul nostru, al fundașilor. Italienii sînt ai naibii de iuți pe contraatac. De aceea, cred că doi-trei dintre noi va trebui să ne menținem în permanență în apropierea lui Răducanu. Asta ar fi o problemă...

★

Frații Nunweiller sînt și aici de nedespărțit. Au făcut „cuplu" la cititul cronicii cu Politehnica București și faptul ne servește...

—Ce zici, Nelule, de ideea cu Radu retras...

— Cît se poate de bună. Și așa nu s-a găsit o aripă stînga clasică, iar în rolul acesta Radu a exersat și la echipa de club.

— Altceva...

— Simțim din plin atmosfera de cinste, de sinceritate care domnește în jurul acestei partide. V-aș ruga, cîteva rînduri din partea noastră adresate publicului. Avem nevoie de el mai mult ca oricînd.

— Să ne ajute — intervine și Gherghell, adăugat grupului nostru — ca la memorabila întîlnire cu Spania. Cînd, după înfrîngerea de la Madrid, a lipsit foarte puțin să remontăm întreg handicapul. N-am să uit toată viața încurajările întregului stadion, aflat în clocot din primul minut..

În fața vilei, linia de atac: Lucescu — Dumitriu II — Ion Ionescu — Nunweiller VI

Se citesc ultimele știri de la Cesare Trentini

★

Între timp, Dumitriu a terminat partida de ping-pong. S-a retras într-un colț, mai la umbră, cu creionul în mînă pentru a dezlega cuvinte încrucișate pe o temă de fotbal. La 1 orizontal „Pentru prima oară campioană națională (în două cuvinte)" a și completat. E și simplu... Îl întrerup:

— Spune-mi, Emile, știi care-i omul însărcinat să te „țină"? În apropierea „16"-lui lor italienii se apără om la om...

— Nu-mi cunosc încă adversarul direct, dar vă rog să mă credeți, prea puțin mă interesează. Nu pentru că mi-aș desconsidera adversarul. Dimpotrivă. Oricare ar fi însă, eu îmi fac jocul meu...

★

Către ora prînzului, filele bloc-notesului meu s-au umplut cu impresii și declarații. O parte dintre ele le-ați aflat în rîndurile de mai sus...

G. NICOLAESCU

...atabil — pare să spună Răducanu

... din lotul reprezentativ

...l ni se comunică: ca urmare a unor mani-...i, jucătorul C. Dan a fost scos din lotul ...ul său în formația pentru meciul cu Italia

LA 2 NOAPTEA, ÎN AȘTEPTAREA FOTBALIȘTILOR ITALIENI...

La început, nu ne-a venit să credem. Și, totuși, dispeceratul aeroportului internațional Băneasa ne comunica un lucru cît se poate de exact: **„Avionul special Air France, pe ruta Milano — București, sosește în jurul orei 2!"** Era joi, la amiază. Ce mai puteam oferi cititorilor în ziarul de vineri, dacă la ora cînd elegantul „Caravelle" se așternea lin, în lumina reflectoarelor, pe fîșia strălucitoare de beton, noi puneam deja la dispoziția fotbaliștilor italieni ziarul gata tipărit?

..., atunci, cu o amînare de 24 de ore, transcriem aici, pentru amatorii de fotbal, impresiile culese în primele minute petrecute pe pămîntul românesc de Facchetti, Rivera, Pascutti, Bulgarelli și ceilalți.

DUELUL INTER – JUVENTUS LA BUCUREȘTI?

Da! La București! Dar nu pe gazonul lui „23 August", ci în holul aerogării Băneasa unde, alături de un grup masiv de ...vînători de autografe români, așteptînd stoici în noapte (aceasta este adevărata pasiune!), se afla un alt grup, la fel de numeros, de „tifosi" italieni. Cum ajunseseră aici? Erau tehnicieni sosiți în Capitală cu prilejul expoziției „Italia produce".

În așteptarea avionului, „tifosi" s-au împărțit în două tabere comentînd cu temperamentul specific meridional pasionantul final al campionatului peninsular. În fruntea juventiștilor, Mario Scudiri (milanez sadea!), susținea cu tărie că elevii lui Heriberto Herrera și-au cucerit dreptul de a purta pe tricou ecusonul tricolor, semnul distinctiv al echipei campioane, prin muncă și modestie. Afirmația lui a stîrnit vehementele proteste ale interiștilor, conduși de Giovanni Rissi, și el tot milanez, care afirma că victoria lui Juventus s-a realizat în fața unui adversar extenuat.

— Dar, recunoașteți, Inter a murit, totuși, frumos! și-a încheiat pledoaria tehnicianul Giovanni Rissi.

Discuția ar fi continuat, nu ne îndoim, pînă în zori dacă în întuneric n-ar fi izbucnit, parcă ireală, imaginea feerică a puzderiei de lumini multicolore, necesare unei aterizări în noapte. Sosea avionul...

PRIMUL OASPE: GIACINTO FACCHETTI

Proaspăt de parcă nu ar fi fost la capătul unei obositoare călătorii terminate cu cîteva ore înaintea zorilor, Facchetti a coborît primul din avion, însoțit de strigătele de încurajare ale „interiștilor". El răspunde cu amabilitate avalanșei de întrebări, printre care mai reușim și noi să strecurăm cîte una. După ce își dă seama că nu sîntem... milanezi, Giacinto își abandonează „tifosi" și este la dispoziția noastră.

— Ce cred despre meciul România — Italia? Greu de spus. **Românii vin după un eșec care și pe noi ne-a surprins prin proporțiile scorului. De aceea, am convingerea că duminică formația României va lupta din răsputeri ca să șteargă impresia lăsată la Zürich. Și nu e de loc ușor să joci împotriva unui asemenea adversar. În plus, nimeni nu poate aprecia în mod serios fotbalul românesc prin prisma acestui rezultat. Deci, cu atît mai greu pentru noi...**

— Un pronostic?

— Nici nu era de așteptat să scap de o asemenea întrebare! Eu atît pot să vă spun, că am fi mulțumiți să învingem. Măcar cu 1—0...

Alături de masivul și blondul „fundaș — corsar", un tînăr firav, cu o privire ghidușă, care ni-l amintește pe Dumitriu II, răsfoiește un prospect turistic: Mamaia. Greu să bănuiești sub această înfățișare „angelică" pe Gianni Rivera, teroarea apărărilor, toreadorul care... execută cu măiestrie portarii cei mai abili. Discuția se înfiripă repede. La fel de modest și de amabil ca Facchetti, Rivera se lasă de această dată... executat de noi.

— Fotbalul românesc? Am auzit lucruri foarte frumoase, dar păreri certe nu vă pot spune deoarece nu am jucat pînă acum niciodată împotriva unei echipe românești. Meciul de la Neapole, de astă-toamnă, l-am văzut la televizor și am rămas cu o bună impresie. Mai este însă și rezultatul de la Zürich pe care, ca fotbalist, mi-l explic foarte greu. Așa că, sincer, nu știu ce să vă spun. Cred totuși că meciul de duminică va fi deschis oricărui rezultat. Ar mai fi frumos fotbalul dacă după acel 1—7 echipa României n-ar învinge, să zicem, echipa Italiei?

DECANUL DE VÎRSTĂ AL DELEGAȚIEI ITALIENE

Trebuie să recunoașteți că dacă un om, în vîrstă de 81 de ani, se aventurează să facă o călătorie, care începe cu un voiaj atît de obositor, numai pentru un meci de fotbal, el trebuie trecut în categoria temerarilor sau a celor mai fideli iubitori ai jocului cu balonul rotund. Și, Vittorio Pozzo este și una și alta. Neobosit, mereu tînăr, purtat de pasiunea lui pentru „calcio" pe toate meridianele globului, Vittorio Pozzo ne vorbește încă emoționat de marile momente ale fotbalului mondial. El trece cu o ușurință uimitoare de la victoria din 1934 a celebrei **„squadra azzurra"**: Combi — Monzeglio, Allemandi — Ferrarius IV, Monti, Bertolini — Guaita, Meazza, Schiavio, Ferrari, Orsi („cum aș putea să-i uit?"), la turneul olimpic de la Tokio (1964) și apoi ne vorbește despre ultima sa vizită în România, în 1939!

Pentru cititorii mai tineri, notăm că Vittorio Pozzo a fost selecționerul unic al echipei italiene, cînd aceasta a cucerit două campionate mondiale (1934 și 1938).

VALCAREGGI, SELECȚIONERUL LUCID

L-am lăsat la urmă pe antrenorul de azi al azzurrilor pentru ca, eliberat de preocupările administrative, să-l putem răpi pentru cîteva minute.

— Aveți vreo problemă în alcătuirea echipei?

— Acum, după ce am ajuns la București, ne răspunde Valcareggi, **ce a fost mai greu a trecut! Vă închipuiți că nu a fost ușor să aleg 18 fotbaliști în formă într-un final de sezon atît de obositor pentru noi. Acum, nu mi-a mai rămas de rezolvat decît ce locuri vor ocupa în formație Bulgarelli și Pascutti...**

— Cum vedeți meciul de duminică?

— Este dificil pentru noi, în pofida tuturor aparențelor. Am fost la 24 mai la Zürich și am văzut meciul echipei dv cu Elveția. Ați avut o zi neagră. Eu nu mă iau după rezultat. Și, de aceea, mi-am luat toate măsurile de precauție.

— Ce lot ați deplasat la București?

— 18 jucători: portarii — Albertosi și Anzolin; fundașii — Gori, Facchetti, Landini; mijlocașii — Picchi, Guarneri, Castano, Barcellino, Bertini; atacanții — Lodetti, Rivera, Pascutti, Menichelli, Juliano, Bulgarelli, De Sisti și Zigoni.

O dată cu pronunțarea ultimului nume, Valcareggi a aruncat o privire în autocar. Poate uitase pe cineva. Dar, nu. Nu uitase. Și cum elegantul „Setra" era plin, antrenorul italian ne-a spus zîmbind „a rivederci!" și a plecat...

CĂLIN ANTONESCU
MIRCEA TUDORAN

Relaxare! Jucătorii italieni Rivera, Bulgarelli, Lodetti, Facchetti, Bertini și Albertosi, pe terasa hotelului Lido din București

Foto: A. Neagu